

**Sporazum o primeni Konvencije između
Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i
Kraljevine Norveške o socijalnom osiguranju***

*Sporazum je zaključen 20.09.1978. godine i nije objavljen u "Službenom listu". Objavljen je u "Biltenu" Saveza zajednica penzijskog i invalidskog i zdravstvenog osiguranja Jugoslavije.

Na osnovu člana 16. Konvencije između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Kraljevine Norveške o socijalnom osiguranju potpisane u Beogradu 22. novembra 1974. godine (u daljem tekstu: Konvencija), utvrđuju,

Savez zajednica penzijskog i invalidskog osiguranja Jugoslavije i Savez zajednica zdravstvenog osiguranja i zdravstva Jugoslavije, sa jugoslovenske strane i

Rikstrygdeverket, sa norveške strane,
sporazumno sledeće odredbe za primenu ove Konvencije.

Član 1.

Organi za vezu

U smislu člana 16. Konvencije, kao organi za vezu za primenu ove Konvencije, određeni su:

- u Jugoslaviji: Savez zajednica penzijskog i invalidskog osiguranja Jugoslavije - za penzijsko i invalidsko osiguranje i dodatke na decu i Savez zajednica zdravstvenog osiguranja i zdravstva Jugoslavije za zdravstveno osiguranje;

- u Norveškoj: Rikstrygdeverket.

Nazivi i adrese organa za vezu daju se u prilogu ovog sporazuma.

Član 2.

Upućivanje na rad u drugu zemlju

1. U slučajevima predviđenim članom 4. stav 1. pod a) Konvencije, osiguranje i trajanje primene zakonodavstva iz zemlje iz koje se radnik upućuje dokazivaće se potvrdom. Potvrda se izdaje na obrascu koji sporazumno utvrde organi za vezu. Takvu potvrdu izdaje:

- u Jugoslaviji: Samoupravna interesna zajednica zdravstvenog osiguranja i zdravstva kod koje je odnosno lice osigurano;

- u Norveškoj: Odeljenje nacionalnog socijalnog osiguranja za zapošljavanje u inostranstvu.

2. Potvrdu pomenetu u tački 1. ovog člana podnosi:

- u Jugoslaviji: Zajednici kod koje je odnosno lice osigurano;

- u Norveškoj: Socijalnom osiguranju gde je poslodavac osiguran.

Kada je više lica od strane istog preduzeća istovremeno upućeno u drugu zemlju da obave radove u istom periodu, može se za njih izdati jedna zajednička potvrda.

3. Kada rad u drugoj zemlji traje duže od 12 meseci, zainteresovani poslodavac podnosi zahtev da se na to lice, do završetka započetog rada, primenjuje zakonodavstvo zemlje u kojoj je preduzeće registrovano. Zahtev se podnosi pre isteka roka od 12 meseci na odgovarajućem obrascu.

4. Ako se zahtev odnosi na rad u Jugoslaviji, isti se dostavlja Zavodu za socijalno osiguranje u Norveškoj. Ako je zahtev za produženje prihvaćen, odmah se dostavlja Savezu zajednica penzijskog i invalidskog osiguranja Jugoslavije i Savezu zajednica zdravstvenog osiguranja i zdravstva Jugoslavije radi saglasnosti. Smatraće se da je saglasnost data ako Zavod za socijalno osiguranje u Norveškoj nije primio odbijajuću odluku u roku od 8 nedelja od dana kada je poslat.

5. Ako se zahtev odnosi na rad u Norveškoj, zahtev se podnosi Savezu zajednica penzijskog i invalidskog osiguranja Jugoslavije i Savezu zajednica zdravstvenog osiguranja i zdravstva Jugoslavije. Ako je zahtev za produženje prihvaćen, odmah se dostavlja Zavodu za socijalno osiguranje Norveške radi saglasnosti. Smatraće se da je data saglasnost ako Savez zajednica penzijskog i invalidskog osiguranja Jugoslavije i Savez zajednica zdravstvenog osiguranja i zdravstva Jugoslavije nisu primili odbijajuću odluku u roku od 8 nedelja od dana kada je poslat.

6. Postupak naveden u prethodnim tačkama ovog člana sprovešće se i shodno članu 6. stav 2. Konvencije.

Član 3.

Medicinsko lečenje u inostranstvu Primena člana 8. stav 2. Konvencije

1. Državljanji jedne od zemalja koji su osigurani u Norveškoj, kada se nalaze van Norveške, imaju pravo na norveško osiguranje, a u isto vreme i na pokriće troškova za medicinsko lečenje u slučaju bolesti koja ih je zadesila za vreme njihovog boravka van Norveške. Troškovi su ograničeni do sume koja bi se u isto vreme i za istu bolest isplaćivala u Norveškoj.

2. Državljanji jedne od zemalja koji su osigurani u Jugoslaviji, kada se nalaze van Jugoslavije, imaju pravo na zdravstvenu zaštitu u slučaju neophodne medicinske pomoći i nesrećnog slučaja, i to do iznosa troškova koji bi se u isto vreme i za istu bolest isplaćivali u Jugoslaviji.

3. Državljanji obe zemlje sami plaćaju troškove lečenja u inostranstvu, a kasnije na osnovu priloženog računa refundiraju od institucije kod koje su osigurani. U slučaju dužeg lečenja, isplata za nastale troškove vršiće se mesečno.

Član 4. Penzije

1. Jugoslovenski i norveški državljanji, nastanjeni u Jugoslaviji, koji podnose zahtev za starosnu penziju, invalidsku ili davanja za slučaj smrti po norveškom nacionalnom sistemu, zahtev podnose preko nadležne republičke odnosno pokrajinske zajednice penzijskog i invalidskog osiguranja u Jugoslaviji ili direktno Zavodu za socijalno osiguranje u Norveškoj.

Jugoslovenski i norveški državljanji nastanjeni u Norveškoj, koji podnose zahtev za starosnu, invalidsku penziju ili za davanja u slučaju smrti po jugoslovenskim propisima, podnose zahtev neposredno nadležnoj zajednici penzijskog i invalidskog osiguranja u Jugoslaviji ili preko Zavoda za socijalno osiguranje u Norveškoj.

Nadležna institucija koja je primila zahtev upisuje na obrascu datum prijema. Kod primene zakonodavstva druge zemlje smatraće se da je zahtev primljen na dan koji je na obrascu upisan.

Nadležna institucija proverava da li zahtev sadrži sve potrebne podatke i dokumente kao i valjanost pruženih podataka. Zatim se zahtev dostavlja zajedno sa dokumentima nadležnoj instituciji druge zemlje.

Ako institucija druge zemlje nije nadležna da rešava po zahtevu, dostaviće bez odlaganja zahtev zajedno sa dokumentima, instituciji nadležnoj za donošenje rešenja koja svoje rešenje u dva primerka dostavlja instituciji druge zemlje. Ovaj jedan primerak uručuje podnosiocu zahteva.

2. Državljeni koji, prema članu 12. Konvencije, podose zahtev za jugoslovensku penziju, moraju pored zahteva podneti i dokumentaciju iz koje se vidi da je podnosič zahteva bio zaposlen i osiguran po norveškom nacionalnom sistemu osiguranja za određeni period. Takvu potvrdu izdaje Zavod za socijalno osiguranje Norveške ili organ za to ovlašćen. Potvrda se izdaje na odgovarajućem obrascu.

Član 5.

Osiguranje za slučaj povreda na radu ili profesionalne bolesti

1. Jugoslovenski i norveški državljeni nastanjeni u Jugoslaviji, koji podnose zahtev za davanja za nesreće na radu ili profesionalne bolesti po norveškom zakonodavstvu, svoj zahtev neposredno upućuju Zavodu za socijalno osiguranje - odeljenje za inostranstvo u Norveškoj ili preko nadležne republičke odnosno pokrajinske zajednice penzijskog i invalidskog osiguranja u Jugoslaviji. Odluku nadležnog instituta osiguranja u Norveškoj poslaće Zavod za socijalno osiguranje Norveške neposredno samoupravnoj interesnoj zajednici penzijskog i invalidskog osiguranja u Jugoslaviji i podnosiocu zahteva.

2. Jugoslovenski i norveški državljeni nastanjeni u Norveškoj, koji podnose zahtev za davanja za slučaj povrede na radu ili profesionalne bolesti po jugoslovenskom zakonodavstvu, podnose svoj zahtev neposredno nadležnoj zajednici penzijskog i invalidskog osiguranja u Jugoslaviji ili preko Zavoda za socijalno osiguranje u Norveškoj. Odluka nadležne zajednice u Jugoslaviji dostavlja se Zavodu za socijalno osiguranje u Norveškoj i podnosiocu zahteva.

3. Kod primene člana 10. stav 1. Konvencije treba imata u vidu da visina davanja na osnovu zakonodavstva jedne zemlje zavisi od procenta invalidnosti koja je nastala kao posledica povrede na radu u jednoj i drugoj zemlji, s tim što tada svaka zemlja određuje visinu naknade srazmerno invalidnosti koja je nastala kao posledica povrede u toj zemlji.

OSTALE ODREDBE

Član 6.

Ispłata penzije n ostalih davanja

1. Novčana davanja u drugoj zemlji isplaćuju se mesečno neposredno korisnicima na koje se primenjuje Konvencija. Način isplate vršiće se shodno članu 20. Konvencije.

2. Organi za vezu se jednom godišnje obaveštavaju međusobno o isplatama penzija izvršenim u drugoj zemlji.

Obaveštenje sadrži podatke koje međusobno utvrđuju organi za vezu.

Član 7.

Zahtev za kontrolni lekarski pregled

1. Na zahtev nadležnog organa osiguranja zemlje iz koje se isplata vrši, nadležni nosilac osiguranja zemlje u kojoj se davanje isplaćuje proverava da li se status lica izmenio na način koji može uticati na korišćenje prava ili na visinu davanja. Nadležni nosilac osiguranja obaveštava odmah nosioca osiguranja o rezultatu provere.

2. Nadležni nosilac osiguranja koji isplaćuje invalidsku penziju licu nastanjenom u drugoj zemlji može zatražiti da se korisnik davanja podvrgne lekarskoj kontroli radi ocene invalidnosti. Nosilac osiguranja izvršava kontrolni pregled i rezultat dostavlja odmah nosiociu osiguranja koji je i podneo zahtev za kontrolni pregled.

- Troškove pregleda plaća onaj nosilac osiguranja koji je tražio pregled.

3. Zahtev za kontrolni medicinski pregled podnosi se u Jugoslaviji nadležnoj zajednici penzijskog i invalidskog osiguranja, posredstvom organa za vezu, a u Norveškoj Zavodu za socijalno osiguranje.

Član 8.

Obrasci

Obrasci koji su predviđeni ovim sporazumom izrađuju se dvojezično na jednom od jezika naroda Jugoslavije, i norveškom, a sporazumno ih utvrđuju organi za vezu.

Član 9.

Obraćanje osiguranika nadležnim organima druge zemlje

Odredbe ovog sporazuma ne osporavaju pravo osiguranika jedne od zemalja da neposredno kontaktiraju sa nadležnim organom druge zemlje.

Član 10.

Organi za vezu mogu korespondirati i na engleskom jeziku. Oni će pomagati jedan drugom u prevodu dokumenata ukoliko je to potrebno.

Član 11.

Ovaj sporazum stupa na snagu danom potpisivanja.

Potpisano u Oslu 1978. godine u dva primerka na srpsko hrvatskom i norveškom jeziku, od kojih oba teksta imaju jednaku važnost.

Za saveze zajednica
Abdurahman Žuri, s.r.
generalni sekretar

Za Zavod za socijalno osiguranje
Sigvar Medgard, s.r.
direktor Sekcije